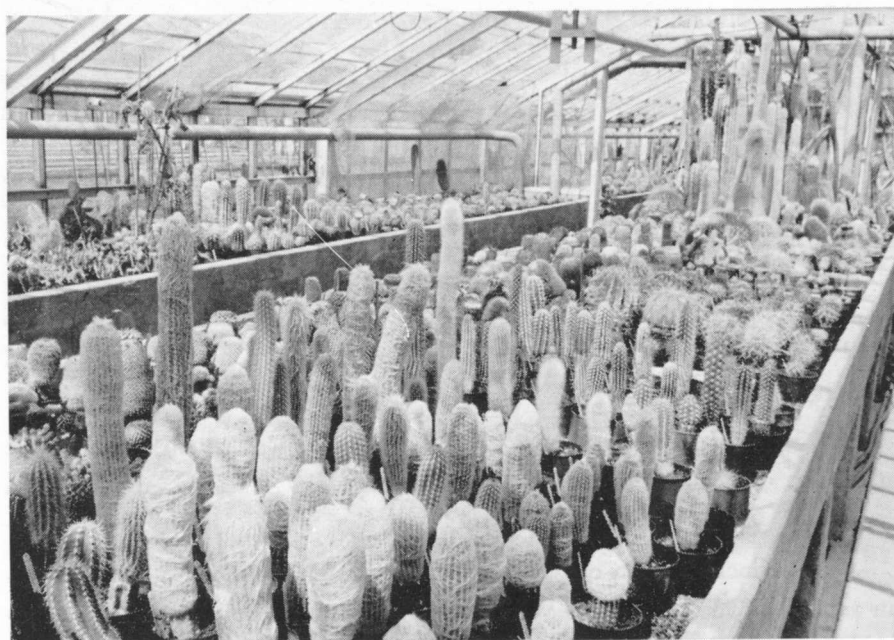

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Figuur 65

foto: I.V.T.

Een overzicht van een deel der planten van het I.V.T. te Wageningen.

Van maand tot maand

Het seizoen is nu wel definitief afgelopen en we kunnen thans wel overzien hoe dit is uitgevallen. Voor de cactussen uitstekend, want ondanks het slechte weer, de grote regenval, de betrekkelijk lage temperatuur en een geringer aantal uren zonneschijn, sedert vele jaren, zijn de cactus-bezitters best tevreden. Mooie groei, mooie kleuren en rijke bloei.

Dit komt natuurlijk door de bijzonder fraaie voorzomer; we zouden bijna vergeten, welk een prachtig weer we hebben gehad in mei en juni; het is eigenlijk pas ongeveer met de langste dag omgeslagen. Vooral de grote hoeveelheid zonneschijn in die maanden heeft het gedaan en we zien hieruit dus duidelijk hoe belangrijk deze tijd is.

Veel bloemen betekent gewoonlijk ook veel zaad en het Clichéfonds, waarvan de beheerders zich alweer opmaken de slag aan te vangen, zien belangstellend naar de inzendingen van de liefhebbers uit.

Maar niet voor alle liefhebbers is het zo goed gegaan; Lithops b.v. heeft, voor wat de bloemen betreft, bijna verstek laten gaan; deze planten moeten het juist hebben van een mooie hoogzomer. Haworthia's hebben zich daarentegen van het weer niets aangetrokken, ze zijn goed gegroeid en de dunne, spichtige bloeiwijzen zijn evenals andere jaren in normaal aantal verschenen.

Hoe de zomer de wintergroeiers heeft beïnvloed, zal in de komende maanden wel blijken, laten we goed op onze Crassula's en Conophyten letten.

Uw redacteur heeft ook de hele zomer buiten in de zon gestaan, hij is in revisie geweest en thans verzoekt hij een ieder, die wat voor het tijdschrift heeft, dit wederom naar hem op te zenden.

B.

Voorzitter: A. F. H. Buining, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.), Tel. 03496—226.

Secretaresse: Mevr. J. Grullemans van Berghem, Heereweg 19, Lisse, Tel. 02530—3439.

2e Secretaresse: Mevrouw E. A. M. Verduin—de Bruyn, Wilhelminasingel 28, Pijnacker, tevens tijdelijk Alg. Penningm. Succulenta. Postrek. no. 680596, Pijnacker.

Redacteur: Dr. B. K. Boom, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Tel. 08370—3141, thuis tel. 2146.

Redactiecommissie: C. Bommeljé, D. J. v. Vliet

Bibliotheecaresse: Mevr. H. Vriesendorp—van Aalderen, Ligusterweg 2, Oostvoorne. Boekenlijst op aanvraag verkrijgbaar.

Het lidmaatschap kost voor de leden in Nederland en België f 8,50 en voor leden in het buitenland f 10,00 per jaar met gratis maandblad „Succulenta”.

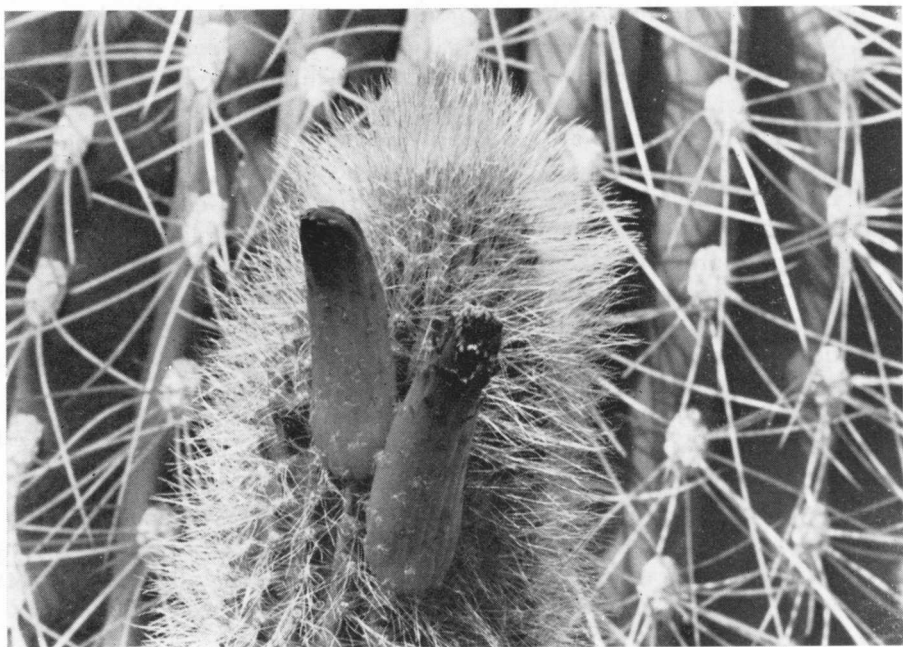
Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

Cleistocactus vulpis-cauda Ritter et Cullmann

door A. F. H. BUINING

In 1962 beschreven Ritter en Cullmann in „Kakteen und andere Sukkulenten” op pag. 38/40 bovengenoemde plant.

In de natuur groeit zij, in Bolivië in de provincie Tomina, departement Chuquisaca, afhankelijk van de rotsen. Met haar wit tot roodachtige

Figuur 66

Cleistocactus vulpis-cauda

foto: Buining

harige zachte bedooring is zij een prachtige nieuwe verschijning in de reeks van nieuwe *Cleistocactus*.

Gezien de bloem, is zij nauw verwant met *Cleistocactus wendlandiorum* Bckgb., echter geven de beschrijvers voldoende afwijkingen aan om hun nieuwe soort te rechtvaardigen.

Evenals *C. wendlandiorum* bloeit zij reeds rijk op jeugdige leeftijd. De bloem is prachtig rood gekleurd. Met haar vosrode dichtbehaarde top is zij een gezochte nieuwigheid. De naam is zeer typerend, *vulpis-cauda* betekent vossestaart.

Geënt groeit de plant voortreffelijk, waarschijnlijk ongeënt eveneens.

Notocactus en aanverwanten

door D. J. VAN VLIET

Bij mijn eerste beschouwing over de bloemen van het genus *Notocactus* had ik *N. scopa*, *N. herteri* en *N. mueller-melchersii* ter zijde gesteld. De bloemen van deze soorten pasten niet volkomen in de door mij opgestelde twee groepen. Ofschoon ik in dit artikel niet de habitus behandel, zou ik, vooruitlopende daarop, er nu reeds op willen wijzen dat deze drie soorten ook wat dit betreft opvallende verschillen vertonen met de soorten van het ondergeslacht, waarin zij zijn ingedeeld. Fric plaatste *N. scopa* in subgenus *Setacei* en *N. mueller-melchersii* in subgenus *Mammulosi*. Werdermann, die *N. herteri* beschreef, vond deze soort door zijn bedooring het meest in subgenus *Mammulosi* passen. Wat deze conclusie betreft zal het U bij het vergelijken van de bloem met de schematische voorstellingen van de beide groepen (zie eerste artikel *Succulenta* no. 5, 1966) duidelijk zijn dat hij zich hierin vergiste.

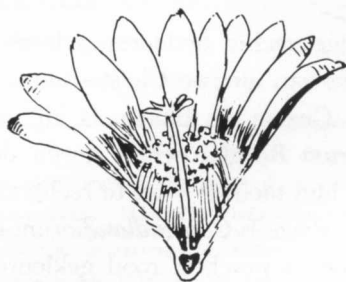
De bloemen van *N. scopa* en *N. herteri* (resp. fig. 7 en 8) komen met groep 1, de trechtersvormige, overeen, vooral wat de inplanting van de meeldraden betreft. Dit is primair. Er zijn voldoende secundaire verschillen aan te wijzen om ze apart te behandelen. De bloem van *N. mueller-melchersii* (fig. 6) behoort qua vorm bij groep 1 (trechtersvormige), doch wat de inplanting van de meeldraden betreft in groep 2 (klokvormige). Hiermee vormt zich een probleem, doch wat het zwaarst is moet het zwaarst wegen. Dit is de inplanting van de meeldraden en hierom delen wij de plant bij groep 2 in. De bredere bloembodem wijst ook in die richting. Men veronderstelt wel eens, juist door deze tegenstellingen, dat *N. mueller-melchersii* een natuurhybride zou zijn. Ofschoon dit moeilijk is na te gaan, is het ook nog een verkeerd uitgangspunt.

De planten zijn en worden nog steeds geïmporteerd. Indien zij nu niet in de door ons opgestelde rijtjes passen, dan behoeven deze rijtjes een her-

N. mueller-melchersii.

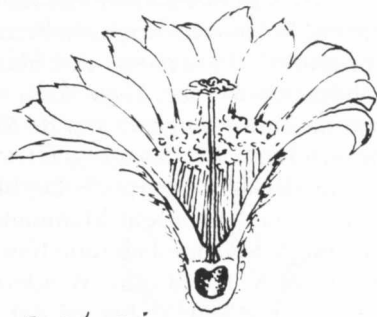
Zie tabel fig. 6

N. scopa.

Zie tabel fig. 7

ziening en niet de planten. Zie voor beschrijving artikel Buining in Succ. no. 3, 1956. Teneinde de verschillen tegenover elkaar te stellen, zal ik wederom van een tabel gebruik maken. De tekeningen zijn doorsneden van de betreffende bloemen van de planten, op ware grootte. Zie de afbeeldingen op de vorige pagina en hiernaast.

N. ferteri.

Zie tabel fig. 8

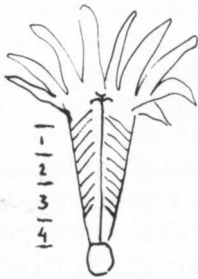
	Fig. 6	Figuur 7	Figuur 8
Bloemvorm	trechtersvormig	trechtersvormig	trechtersvormig
Bloembladvorm	lancetvormig gekarteld	spatelvormig, gepunt en iets gekarteld	spatelvormig, gepunt en gekarteld
Bloembladkleur binnenzijde	glanzend citroengeel	aan de punt citroengeel, met gele middenstreep, naar de voet tot geel verlopend	aan de punt paarslila met rodere middenstreep naar voet verlopend tot wit
Bloembladkleur buitenzijde	glanzend citroengeel met soms iets rose middenstreep	citroengeel	paarslila
Bloembuis, vorm	trechtersvormig aan de basis iets verbreed	breed trechtersvormig	breed trechtersvormig
Bloembuis, kleur	verlopend van de voet van de bloembladen van citroengeel tot diepgeel aan de bodem	van de voet van de bloembladen af: geel verlopend naar oranje geel op de bodem	van de voet van de bloembladen tot de bodem wit
Bloembuis, bekleding	licht bruine wol en donkerbruine borstelharen, licht rode tot groenachtige schubjes	witte wol aan de voet boven bruine wol en bruine borstelharen, licht groene schubjes	witte wol aan de voet, boven bruin en bruine borstelharen
Vruchtbeginsel	gerecht	kort - rond	kort - rond
Inplanting meeldraden	in de bloembodem om de voet van de stijl	van de bloembodem af tot $\pm \frac{3}{4}$ hoogte in de bloembuis	van de bloembodem af tot $\pm \frac{3}{4}$ hoogte in de bloembuis
Nectarium	langs de stijl verzonken	aan voet van de stijl	langs stijl verzonken
Meeldraden, kleur	geel niet beweeglijk	diep geel bewegen zich naar stamper bij aanraking	licht geel bewegen zich naar stamper bij aanraking
Helmknoppen kleur	licht geel	licht geel	oranje geel
Stijl	licht geel	geheel purperrood	licht geel
Stempels	± 9 , licht rood tot rose	± 11 , purperrood	± 9 , wit
Bloeitijd	april	april - mei	april - mei

Over de bloemkleur van *N. herteri* (figuur 8) lopen de meningen nogal uiteen. Volgens de originele beschrijving van Werdermann is de bloemkleur „purpurei”, dit is paars. Ook komt volgens sommigen een meer rood-bruinachtige kleur voor. Deze gaan vermoedelijk uit van wat Werdermann in zijn naschrift aangeeft van de kleur bij gedroogde bloemen „lichtrood tot bruinachtig”. W. Haage geeft als kleur „karmijn violet” aan. Backeberg noemt de kleur „purpur”. De bloemkleur van ons exemplaar is „lila”. De in Fric's ondergeslacht *Mammulosi* ingedeelde *N. rubriflorus* heeft volgens de auteur Kolicher een rode bloemkleur. Volgens Fric is *N. brasiliensis* verwant aan *N. rubriflorus*. Werdermann veronderstelt in zijn naschrift op zijn beschrijving van *N. herteri* dat deze plant verwant is aan *N. rubriflorus*. Wat de bedooring betreft is de soort ook zeer variabel, zoals eveneens het aantal importen, dat de laatste tijd wordt ingevoerd, laat zien. Deze stroom importen, waaronder vele nieuwe soorten, doen dan ook deze door mij gegeven indeling rechtvaardigen. Het laat zich aanzien dat onder de nieuwe soorten beslist verwanten zijn van *N. scopa* en *N. herteri*. Dit is inmiddels al het geval met *N. horstii* (Succ. no. 1, 1966), een wat habitus en bloemvorm betreft zeer nauw aan *N. herteri* verwante soort. De bloemkleur is echter oranje-rood, zoals ook een bloeiend exemplaar in mijn verzameling aantoonde.

De soorten van *Notocactus* zijn hiermede behandeld. Rest alleen nog de „aanverwanten”. Het genus *Brasilicactus* bestaat uit de soorten *B. haselbergii* en *B. graessneri*. De bloemvormen van beide soorten, die ook wat habitus betreft, verre van *Notocactus* staan, kunnen wij moeilijk inpassen in de twee opgestelde groepen. De opvallendste verschillen zijn (resp. fig. 10 en 11), dat de meeldraden alleen in de bloembuis zijn ingeplant, zij laten een behoorlijke ruimte (nectarium) aan de voet van de stamper vrij. De bloembuis is smaltrechtersvormig en alleen met borstelharen bekleed. De bloembladen nemen, speciaal bij *B. haselbergii*, een bijzondere stand in, ongeveer overeenkomende met sommige bloemen van het genus *Neoporteria* en gelijk ook hier het geval is sluiten zij niet 's nachts. De kleur van de bloemen mogen wij geen uitzondering noemen. *N. herteri* en in zekere zin ook *N. scopa* zijn, wat kleuren betreft, ook buitenbeentjes. Nu is de vraag gewettigd of dan het subgenus *Mammulosi* met hun bijzondere meeldraden-inplanting en de klokvorm van de bloemen ook afgezonderd dienen te worden. Om dit juist te kunnen beoordelen zullen eerst alle facetten van de planten bekeken moeten zijn. Naar mijn mening opent het beslist bijzondere perspectieven in de toekomst, maar laten wij terugkeren naar het geslacht *Brasilicactus*. Omdat sommigen de *Brasilicactus*en nog steeds als soorten van *Notocactus* beschouwen, zullen wij beide soorten in een tabel opnemen en door middel van een schematische voorstelling (fig. 9) stellen we een derde groep op de „smaltrechtersvormigen”, waarbij de meeldraden in drie kwart van de bloembuis zijn ingedeeld.

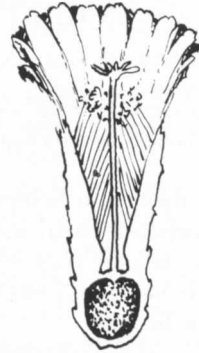
Als laatste zou ik nu het genus *Eriocactus* in dit overzicht moeten betrekken, doch zoals ik reeds in het eerste artikel, over de zaden, meeldeelde, ben ik niet in het bezit van *E. schumannianus* bloemen. Voor een goede beoordeling van dit geslacht zijn deze beslist noodzakelijk. De zaden van

beide soorten *E. schumannianus* en *E. leninghausii*, het geslacht *Eriocactus* is inmiddels met de soorten *E. magnificus* (Succ. 4, '66) en *E. claviceps* (Succ. 8, '66) uitgebreid, zijn verschillend. Dit zou ook bij de bloemen wel eens interessante verschillen kunnen geven. Ik hoop echter dit ontbrekend gedeelte alsmede de gegevens van de aan *Notocactus* zeer verwante soorten van het genus *Parodia*, t.w. *P. brevihamata*, *P. alacriportana* en *P. buenckeri* alsmede enige hier dichtbij staande importen te verstrekken.

GROEP. 3.

B. KASELBERGII. 1 1/2 X VERG.

B. GRAESSNERI. 3 X VERGROOT.

	Zie tabel fig. 10 Figuur 10	Zie tabel fig. 11 Figuur 11
Smalrechtvormige		
Bloemvorm	smalrechtvormig	smalrechtvormig
Bloembladvorm	gepunt lancetvormig en iets gekarteld	spatelvormig aan de punt ingekerfd
Bloemblad kleur binnenzijde	oranje met rodere punt	groen aan de punt naar de voet tot geel
Bloemblad kleur buitenzijde	rood aan de punt met rode middenstreep verlopend naar oranje aan de voet	groen aan de punt naar de voet naar geel verlopend
Bloembuisvorm	smalrechtvormig	smalrechtvormig aan de basis verbreed
Bloembuis kleur	aan de rand oranje verlopend naar wit, om de voet van de stijl, oranje	van de rand tot bodem wit
Bloembuisbekleding	groen roodachtige schubjes met witte borstels haren	groenachtige schubjes met witte borstelharen
Vruchtbeginsel	rond, in verhouding tot de bloem zeer groot	idem
Inplanting meeldraden	3/4 bloembuis, 1/4 van de bodem af geen inplanting	idem
Nectarium	aan de voet stijl	idem
Meeldraden, kleur	wit	idem
Helmknoppen, kleur	wit	idem
Stijl	licht oranje	zeer lichtgeel
Stempels	± 9, wit	± 9, wit
Bloeitijd	december tot en met maart en later	april—mei

D. J. van Vliet, Leuvensestraat 59, Scheveningen.

(Wordt voortgezet)

Ook de Afrikaanse flora heeft hulp nodig!

OVER HET „WORLD WILDLIFE FUND”-PROJECT TOT OPRICHTING VAN HET EERSTE PLANTENRESERVAAT IN KENYA.

door PETER R. O. BALLY,

conservator voor botanie aan de Universiteit te Genève en voormalig leider van de botanische afdeling aan het „Coryndon Museum” te Nairobi (Kenya)

De mens van heden en in het bijzonder de stadsbewoner leeft zonder echte verbondenheid met de Natuur; hij moge er in zijn vrije tijd nog zo van genieten en voor zijn dagelijks leven uit de aanblik ervan kracht putten, toch beseft hij slechts zelden hare echte en alomvattende betekenis voor zijn bestaan.

De explosieachtige uitbreiding in onze eeuw van de mensheid op de gehele aardbol, verbonden met de ontzagwekkende stijging van de levensbehoefte van de enkeling zijn een direct gevolg van de technische en industriële ontwikkeling en hebben een geweldige stijging van voedsel- en goederengebruik ten gevolge, die slechts ten koste van de natuurlijke reserves onzer aarde kunnen worden bevredigd.

Een niet vooringenomen waarnemer van deze lawineachtige ontwikkeling kan nauwelijks nog van een eenvoudige overweldiging van de Natuur spreken; de uitbuiting heeft reeds het karakter van een totale oorlog aangenomen waarin alle wapens geoorloofd zijn.

Wanneer bijvoorbeeld een eeuw geleden tropische wouden door inspanning met bijl en vuur werden ontgonnen, gaat men nu de Natuur met bulldozers, springstoffen en gifgassen te lijf om nieuwe grond aan te winnen en cultures te beschermen.

De mens heeft in de loop van de laatste tientallen jaren de werktuigen, waarmee hij het aanzien van de aarde naar zijn zin wijzigt, honderd maal sterker gemaakt.

De Natuur kan echter zijn sinds de schepping begonnen ontwikkelingsrythme niet ontgaan of het versnellen; zij staat tegenover de inbreuk van de mens even weerloos als de naakte mens tegenover een vlammenwerper.

Sinds lang heeft tropisch Afrika het predikaat „graf van de blanke” verloren; de vooruitgang van de moderne wetenschap heeft de verraderlijke tropenziekten overwonnen.

Was het grote wild nog omstreeks de eeuwwisseling een ernstige hindernis voor de snelle ontsluiting van het land, thans is het reeds sterk gedecimeerd of zelfs gedeeltelijk verdwenen, zodat zijn voortbestaan van de mens afhangt.

Latere generaties zullen het aan het inzicht en het initiatief van enkelen te danken hebben, dat nationale parken en reservaten zijn gesticht,

waarin de resten van een eens zo weelderige fauna een asyl vonden en waar de bezoekers zich nog een voorstelling maken kan van een anders hopeloos verloren gegaan gedeelte van de scheppingsgeschiedenis.

Evenals de fauna is in Afrika ook de inheemse vegetatie in groot gevaar en op vele plaatsen reeds aan de vernietiging prijsgegeven, zij het door het kappen van bossen, zij het door de aldoor groeiende behoefte aan cultuurgronden, ofwel tengevolge van het overmatig gebruik van weidegrond door de tot onmetelijke proporties uitgegroeide veestapel.

In de laagvlakte en de kustgebieden van Oostafrika bedekken monocultures van het uitheemse sisal reusachtige oppervlakten, die vroeger een rijke en gevariëerde vegetaties bezaten en welke nu geheel verdwenen is. Dit is een ontwikkeling, die niet te voorkomen was, aangezien de productie van sisal de economische ruggegraat van deze landen is.

Ook in de hooglanden verdwijnen de wouden met hun gevariëerde flora om voor koffie- en theeplantages of voor akkerbouw plaats te maken, waarvan het bestaan van de snelgroeiende bevolking afhangt. Zelfs gebieden, die zelf niet ontgonnen worden, worden er door bedreigd, aangezien de verregaande vernietiging van het natuurlijke plantenkleed ernstige erosie veroorzaakt, waardoor klimatologische wijzigingen optreden, waaraan de oorspronkelijke vegetatie niet is aangepast.

Haar bescherming is daardoor in de tropen van even grote – zo niet nog groter – belang dan bij ons. Onze kennis over haar belang voor de mens staat nog in zijn kinderschoenen en een voortijdige vernietiging dreigt ernstig ons nog van onbenutte schatten te beroven, nog voor wij in staat zijn deze tot ons nut aan te wenden of over hun bestaan nadere studies te maken.

Nu nog worden elk jaar nieuwe tropische planten ontdekt; van andere reeds bekende soorten vindt men eigenschappen, die in de moderne geneeskunde van eminent belang zijn en welke nieuwe nog verrassende remedies zijn, zoals in de laatste jaren het *Cortison* dat in een Afrikaanse *Strophanthus* werd gevonden of het bloeddruk verlagende „*Serpasi*” dat uit een indische en later een Afrikaanse *Rauwolfia* gewonnen werd.

De initiatieven van het „World Wildlife Fund” (W.W.F.) nu voor het eerst in Afrika een gebied als echt „vegetatie-reservaat” onder bescherming te stellen, zijn buitengewoon toe te juichen en moeten met alle middelen ondersteund worden.

De keuze viel op „Mutomo-Hill”, een berg met mooie rotspartijen in het Kitui-district in Kenya, ca. 140 km ten Oosten van Nairobi, die een bijzonder grote rijkdom aan succulenten vertoont en bovendien nog andere zeldzame en interessante soorten herbergt.

Het doel is in de eerste plaats de redding van deze plantensoorten in hun oorspronkelijk milieu; daarnaast moet het kleine reservaat ertoe dienen de talrijke toeristen die jaarlijks Kenya bezoeken een nadere kennis-making met de zo fascinerende inheemse plantenwereld te verschaffen.

De daar wonende negers zijn arme, kleine boeren en geitewoeders en het pleit voor hun vooruitstrevende opvatting dat zij bereid waren het land voor natuurbeschermingsdoeleinden ter beschikking te stellen.

Voor de verwezenlijking van het project moeten financiële middelen opgebracht worden, die weliswaar bescheiden zijn, maar toch niet door de bevolking ter plaatse kunnen worden gedragen.

Zij belopen voor de eerste tijd f 5400,— die voor de bouw van een kamp, een parkeerplaats, een drinkwaterleiding en de omheining nodig zijn. Bovendien is de uitgave van een geïllustreerde gids gepland, ter informatie van de bezoekers.

Zoals dit artikel aantoont is dus niet alleen de afrikaanse fauna maar ook de vegetatie in gevaar en heeft deze onze hulp nodig! Anders zullen zeker op korte termijn zeer aparte en waardevolle planten — in het bijzonder ook succulenten — van de aardbodem verdwijnen.

Daarom wordt een ieder opgeroepen een bijdrage te leveren tot het instandhouden van de natuurlijke schoonheid van de Afrikaanse flora.

(Vertaling: A. J. Janse)

Arthrocerus rondianus Backbg. et Voll.

door A. F. H. BUINING

Wij hebben aan de heer O. Voll, in leven hortulanus aan de botanische tuin te Rio de Janeiro, te danken, dat een aantal cactussen uit het enorm grote Brazilië in Europa bekend zijn geworden. De door hem gevonden planten werden met nadere gegevens aan Curt Backeberg gezonden, die ze samen met Voll beschreef.

Tot deze planten hoort onder andere de in de titel genoemde Cereus-achtige plant, die beschreven werd in „Blätter für Kakteenforschung 1935-

Figuur 67

Arthrocerus rondianus Backbg. et Voll.

foto: Buining

4" en in het Amerikaanse „Cactus and Succulent Journal" 1951, pag. 120 door een latijnse diagnose werd gelegaliseerd.

Zij komt hier en daar in verzamelingen voor, meestal geënt, en vraagt nog al wat aandacht.

Indien wij „*Echinopsis mirabilis*" buiten beschouwing laten, komt het genus *Arthrocerus* uitsluitend in Brazilië voor en tot dusver alleen in de staat Minas Geraës. De bekende soorten zijn alle nachtbloeiers en met uitzondering van *A. rondianus* zijn de bloemen alle wit. *A. rondianus* vormt hierop met haar prachtige sierlijke rose-lila gekleurde bloemen een schitterende uitzondering. De kleur is van een ongelofelijke pracht.

Voor een foto zonder kunstlicht, zoals de afgebeelde, moet men er 's morgens echter tijdig bij zijn, want in de ochtend sluit de bloem haar zo schoon gekleurde kroon voor goed.

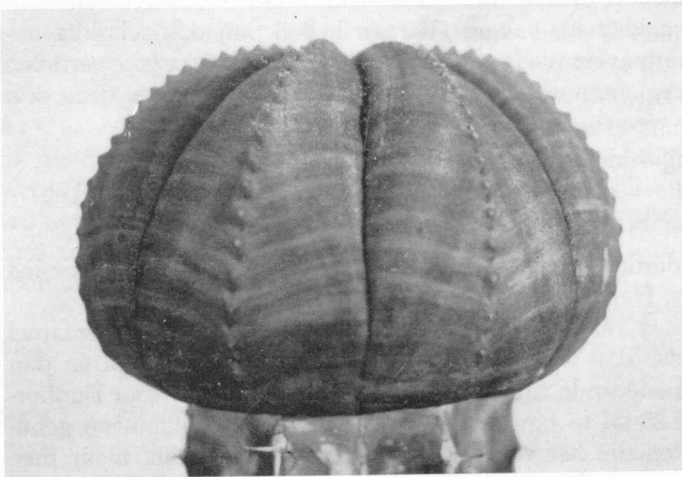
Het feit, dat deze plant uit Midden Brazilië komt, zegt wat de temperatuur betreft voldoende. Gelukkig groeit zij in rotsspleten bij Diamantina op ongeveer 700 m hoogte, zodat zij toch heel wat meer kan verdragen. dan de ongeveer op zeehoogte groeiende cactussen uit die streken.

Backeberg stelde voor deze soort en *E. mellobarretoi* het ondergeslacht *Cutakia* op. De rechtvaardiging hiervan lijkt mij voorsnog vrij zwak.

Met belangstelling zien wij uit naar publicaties van Ritter, die deze streken niet zo lang geleden doorkruiste.

Het enten van *Euphorbia's*

door W. ALSEMGEEST

Figuur 68
foto: van Arkel

Euphorbia obesa
geënt op
Euphorbia echinus

Plant uit de
collectie
A. E. Janssens

Over het algemeen wordt het enten van *Euphorbia's* nog maar weinig toegepast. Ik zag het voor het eerst bij de heer A. E. Janssens in Den Haag. Hij heeft al verscheidene zeer grote *Euphorbia's* geënt staan, zoals *E. obesa* en *E. meloformis*.

Men moet voor het enten uitsluitend goede gezonde planten gebrui-

ken. Als onderstam zijn wel het meest geschikt *Euphorbia mammillaris*, *E. globosa* en *E. echinus*. Ik zelf heb de beste resultaten met *E. mammillaris*.

Tot nu toe heb ik alleen maar *Euphorbia* geënt. Men gebruikt ook wel *Ceropegia*knolletjes om *Tavaresia* op te enten, terwijl *Stapelia*'s gebruikt kunnen worden voor *Tavaresia* en *Hoodia*. Ik heb daarmee echter zelf nog geen ervaring gehad, maar dat is nog het beproeven waard. Op het ogenblik bezit ik te weinig materiaal om dit te proberen.

De geënte *Euphorbia*'s groeien niet sneller, maar zijn beter tegen invloeden van buiten bestand.

Het enten gebeurt op dezelfde manier als bij cactussen. Als met het snijden melksap te voorschijn komt, hoeft men dat niet weg te halen, men moet echter wel de centrale assen in de gaten houden. Deze moeten, net als bij de cactussen, op elkaar komen. Als men de entling op de stam heeft geplaatst spant men er twee elastiekjes over welke men na drie dagen weer kan verwijderen, de enting is dan, als alles goed is gedaan, gelukt.

Misschien zijn er mensen die ook wat ervaring hebben met het enten van *Euphorbia*'s of andere geslachten van de vetplanten, ik zou daar dan graag iets over willen vernemen.

Adres : W. Aalsemgeest, Stieltjesstraat 92, Den Haag.

Kent U deze Collega ?

door W. EWALS

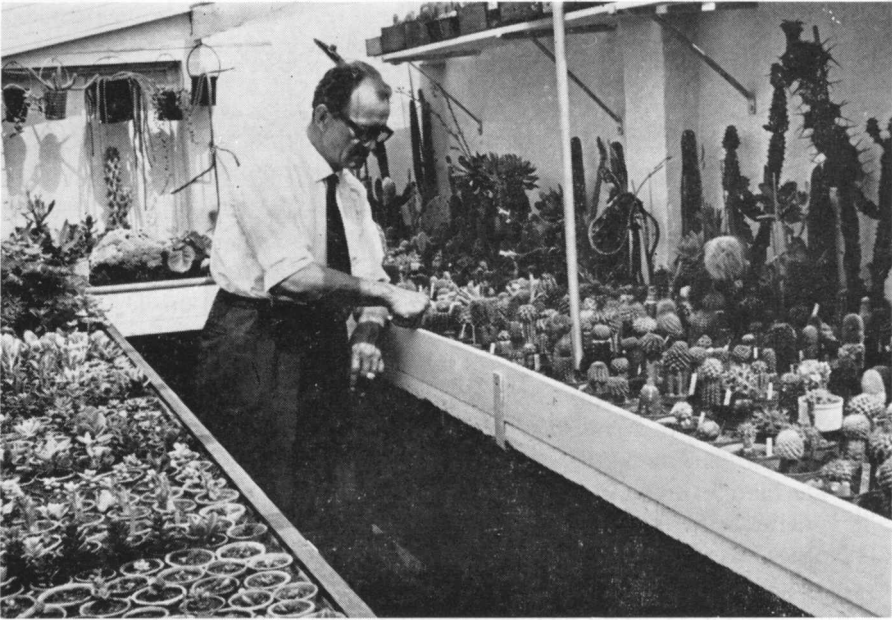
De mensen hebben de eigenschap alles in vakjes te zetten en dan weer te verdelen in kleinere vakjes. Hieraan heb ik mij ook schuldig gemaakt. De succulentenverzamelaars kunnen we in drie groepen verdelen namelijk cactus, vetplanten en cactus en vetplantenverzamelaars, deze drie groepen zijn ieder weer in drie categorieën te splitsen :

De beginneling — de eerste 10 jaar	} verzamelen (resp. kweken)
De gevorderde — van 10 tot 25 jaar	
De oude liefhebber — 25 jaar en meer	

Tot de gevorderde, cactus en vetplanten liefhebbers behoort beslist de heer J. Slabbers, Herkenbosserweg 16, Roermond.

De heer Slabbers verzamelt succulenten in het algemeen. Ik verzamel alle geslachten, maar dan wel de mooiste er uit, zegt hij. Dat waren dan de zwaar en mooi bedoornde cactussen. Wel had hij een zwak voor *Euphorbia*'s die er in een 25-tal te bewonderen waren. Over het algemeen genomen zijn het planten die het verzamelen echt wel waard zijn, maar men ziet ze meestal niet in zulke grote groepen bij elkaar.

In 1955 reisde ik reeds met deze enthousiaste liefhebber naar de jubileumtentoonstelling in Haarlem. Wat wij daar te zien kregen was te veel. Het was zo erg dat ik hem 's avonds nauwelijks mee naar huis kon krijgen. De heer Slabbers die niet tot de jongste leden van de afd. Noord-Limburg behoort houdt zich wel bezig met de jongste methode van planten kweken,

Figuur 69

foto: W. Ewals

De heer Slabbers bij zijn planten in één van de drie serre's

zo heeft hij het vorige jaar zijn ongeveer 2000 koppen tellende succulentenfamilie voor de helft in blikken gezet en het bevalt hem uitstekend. Enkele bijzonder mooie planten die er te zien zijn, zijn b.v. *Mammillaria gracilis*, een doodgewone plant zult U zeggen, maar hebt U hem wel eens gezien met een diameter van 20 cm? Een *Oreocereus*, hoog geënt, (een meesterstuk), een groep *Eriocactus leninghausii's*, 6 jaar oud, en dit jaar voor het eerst in bloei; een plant hoeft beslist niet zeldzaam te zijn om mooi te zijn. Er stonden er nog veel meer die het noemen waard zijn, maar dit zou hier te ver voeren. Van 't kweken van onderstammen heeft hij van begin af aan het nut ingezien en het resultaat is dat hij hieraan geen gebrek heeft. Er staan b.v. zo'n 25 tot 30 *Trichocereus pachanoi* van een goede meter hoog klaar voor hoogenting.

De heer Slabbers die een uitmuntend verzamelaar is en steeds klaar staat voor de afdeling, wensen wij nog veel plezier met zijn interessante hobby.

Adres : W. Ewals, Grotestraat 65, Tegelen (Limb.)

RECTIFICATIE

In het augustusnummer is helaas een drukfout geslopen. Op blz. 119 staat *Lasiocereus rupicolus* Ritter, dit moet zijn *Lasiocereus rupicola* Ritter.

A. F. H. Buining.

Onze lezers schrijven...

De heer W. Aeyelts Averink, Toekomststraat 216, Enschede schrijft ons :

Sedert drie jaar ontvang ik nu Succulenta en steeds heb ik het blad met belangstelling gelezen. Ik heb nu een cactusverzameling die eerst enkele jaren in een kleine platte bak in de tuin de zomer doorbracht, maar door zeer ongunstige overwinteringsplaatsen ging steeds veel verloren. Dit voorjaar heb ik een kleine kas gebouwd (1,5 x 2,5 meter) en ik geloof nu, mede door gunstige zaaieresultaten op de goede weg te zijn. Veel steun (en plantjes) kreeg ik van de heer Scharp in Enschede. Van hem leende ik ook een aantal oude Succulenta's 1952-1962.

Nu moet mij toch van het hart dat deze oude jaargangen veel interessanter waren dan de tegenwoordige, althans voor mij, beginnend verzamelaar. De raadgevingen over cultuur, zaaïen, verwarming etc., de bezoeken aan verzamelaars, en vooral de beschrijvingen van verschillende geslachten als *Notocactus*, *Rebutia* en *Parodia* vind ik en met mij velen veel leesbaarder dan de opsommingen van latijnse omschrijvingen die wij tegenwoordig te lezen krijgen. Ik neem gaarne aan dat bepaalde verzamelaars ook deze informatie van groot belang acht, maar voor de doorsnee liefhebber lijken me wat populaire artikelen toch wel aardiger. Is er nu niet iemand bereid weer eens een serie artikelen over de moderne geslachten *Neoporteria*, *Neochilenia*, *Copiapoa* etc. op te zetten in de trant van de hierboven genoemde? Let wel, dit is geenszins bedoeld als een afkeuring van de inhoud van Uw blad, doch hooguit een verzoek het blad voor beginners zoals ik interessanter te maken.

Mag dit ook een antwoord zijn op de opmerking van de voorzitter op de algemene vergadering: „Er zijn toch wel boeken in de bibliotheek voor beginners”. Ja... maar deze boeken heeft niemand lang tot zijn beschikking en tot determinatie voor soorten komt men dan slechts als men een bepaald boek ter beschikking heeft, en ik geloof dat een ieder meer gebaat is met een steeds bij de hand zijnde beschrijving in *Succulenta*.

Tenslotte zal ik gaarne bereid zijn ook mijn steentje bij te dragen door af en toe een artikel te schrijven, voor zover dit in mijn vermogen ligt. B.v. heb ik voor de verwarming van mijn zaai bak gebruik gemaakt van de verwarmingsdraad die ook in elektrische dekens gebruikt wordt (6.3 Volt, geen ingewikkeld geknoei met transformator wikkelingen en redelijk goedkoop).

Dan nog een laatste vraag: kunt U mij het adres geven van iemand die zijn kas elektrisch verwarmd met een kabel en thermostaat?

**
*

De redactie tekent hierbij aan :

Bovenstaand schrijven van de heer Aeyelts Averink was gericht aan onze secretaresse Mevrouw Grullemans. Gaarne nemen wij het op in *Succulenta* omdat het een van de schaarse reacties is van onze lezers op de

inhoud van ons tijdschrift en omdat het op een prettige manier kritisch is.

De klacht dat de oude jaargangen van Succulenta interessanter zijn dan de tegenwoordige is ook vroeger dikwijls gehoord. Wij moeten de inhoud van een jaargang niet beoordelen naar enkele nummers, maar in zijn geheel. Bij het doorbladeren van de laatste jaargangen zien wij dat vele cactussen en vetplanten besproken werden en slechts in augustus 1966 vinden we een reeks latijnse diagnoses die noodzakelijk zijn voor het beschrijven van nieuwe planten. Deze planten zullen in de volgende nummers in onze taal worden beschreven en afgebeeld.

Natuurlijk zouden ook wij gaarne zien dat we over de „moderne geslachten” artikelen ontvingen van leden die hiervan voldoende kennis hebben en beschikken over goede foto's. Voor het determineren van zijn planten kan een tijdschrift evenwel geen uitkomst geven, daarvoor is het te rein veel te groot. Goede handboeken zijn onmisbaar.

Tenslotte danken we de heer Aeyelts Averink voor zijn bereidheid zijn vermogen aan ons blad mede te werken.

Wellicht is er onder onze lezers iemand die ervaring heeft met het elektrisch verwarmen van een kas.

Een artikel hierover zullen we gaarne opnemen.

*
*
*

Noot van de zetter :

Ik verwarm mijn kas naar de methode van de heer Bommeljé, d.w.z. met een Alladin petroleumvergasser, welke ik nooit volop laat branden. Een hogere temperatuur dan 5 gr. boven het vriespunt is voor mijn kas voldoende. Het is groot 2,40 x 1,80 x 1,90. Daarnaast heb ik nog een elektrisch kacheltje met thermostaat staan, aangesloten op een stopcontact in huis. Wordt het nu kouder dan 5 graden dan springt de thermostaat aan en brengt de kas weer op de gewenste temperatuur. Het aanblijven van de electriciteit duurt nooit lang, want de gewenste temperatuur is zeer snel bereikt. Zonder bezwaar en gevaar voor bevroering gaan we met een gerust hart een weekje weg. De thermostaat doet al enige jaren goed haar plicht. Een kasje geheel elektrisch verwarmen zou ik niemand willen aanraden, want dan loopt de electriciteitsrekening aardig op.

Het Clichéfonds

U ziet natuurlijk gaarne veel afbeeldingen in Uw blad. Dat kan alleen als U Uw overvloedige zaden aan de heer W. Ruijsch, Brinkstraat 49 te Bennekom stuurt.

Het ligt overigens in de bedoeling reeds in het decembernummer met een zadenlijst uit te komen.

W. RUIJSCH

Cactuskwekerij A. N. BULTHUIS & Co. C.V.

PROVINCIALEWEG OOST 8 — COTHEN (U.) — TELEFOON 03436—267

Uitgebreid sortiment vetplanten en cactussen, speciaal MAMMILLARIA'S

SORTIMENTSLIJST OP AANVRAGE.

**CACTUSSEN
VETPLANTEN**

H. v. DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835—430

Regelmatig nieuwe importen uit Zuid-Afrika — Agent van Succulenta Nurseries Zuid.-Afrika

VRAAGT ONZE PRIJSLIJST 1966

De gehele week, ook zaterdags, voor liefhebbers geopend. — ZONDAGS GESLOTEN.

STAMP COLLECTORS !

in U.K., U.S.A., Switzerland, Norway, Israël, etc.

Unlimited stampexchange own country against

WORLD STAMPS

All sizes. — Send address and Countries you prefer) to :

PORTO — BOX 4 — ALMELO — HOLLAND

BRIEFMARKENSAMMLER !

in Deutschland, Österreich, Schweiz, u.s.w.
Tausch Ihrer Heimatmarken (Gross, Mittel- und Kleinformat) gegen

WELT MARKEN

Sende Sie Ihre Adresse (und die gewünschten Länder) an :

UIT DE AFDELINGEN

GOOI- EN EEMLAND

Bij de aanvang van de bijeenkomst op 2 augustus j.l. ontstond een levendige discussie over de gevreesde schimmels die onze planten kunnen belagen.

Het vóór en tegen van de verschillende bestrijdingsmiddelen werd door de leden tegen elkaar afgewogen.

Na de pauze kwam de heer F. Sjollema weer aan het woord op deze tweede avond van dit jaar over het enten van onze succulenten, vooral nu over de voordelen hiervan voor de cristaat vormen.

De heer Sjollema heeft het niet bij woorden alleen gelaten, er werd ook weer flink gesneden, met veel belangstelling heeft de afdeling deze avond gevolgd.

N. G. HAFKAMP, Secretaris,
v. Amstellaan 10, Loenen aan de Vecht.

RIJN- EN DELFLAND

Op onze septemberbijeenkomst hield de heer K. P. van Arkel een lezing over „Hybridisatie”. Aan de hand van enorm grote cellen die hij middels dia's projecteerde vertelde hij over de vele problemen rond de bevruchting en alle daarmee verbonden facetten.

Het was een druk bezochte vergadering. Het was al laat toen de heer van Arkel deze zeer leerzame voordracht sloot.

Op 13 oktober en 10 november hopen wij wederom te vergaderen.

R. F. Davidson — Laan v. Heldenburg 14,
Voorburg.

NIEUWE LEDEN

A. P. Dronkers, Maassingel 55, 's-Hertogenbosch

R. Kamminga, Jac. van Camperslaan 178, Hilversum

C. G. de Groot, Kouterestraat 10 a, Rotterdam-24

M. van Gelder, Tulpenstraat 16, Heteren, Gld.

C. A. E. Parr, 30 Wray Crescent, London N.Y., Engeland

VRAAG EN AANBOD

Wie kan en wil mij helpen aan één of enige plantjes van *Ophthalmophyllum verrucosum*? Ik wil gaarne slijk der aarde offeren of wel ruilen tegen Lithops of Conophytums. Brieven aan G. TEUSINK, J. E. de Witstraat 50, Uitgeest.